

Lauridsen: Jeg indrømmer straks paa Forhaand, at naar vi skulle have en Jernbaneskyld, er det Forslag, som er kommet fra Udvalget, betydeligt bedre end det, der var fremme i Fjor. Men det er jo et nyt Omraade, som vi ikke før have kendt til at lovgive paa, idet vi altsaa lægge en Skat paa Værdistigningen ved nye Jernbaneanlæg, og jeg mener, der er god Grund til at overveje en saadan Sag, inden vi tage endelig Bestemmelse. Jeg tager derfor nærmest Ordet, fordi jeg vil forbeholde mig min Stilling, indtil jeg ser, hvordan Sagen kommer frem fra Udvalget.

Ifølge § 3 i Lovforslaget faa vi jo en Slags Dobbeltbeskatning, det er indrømmet af det højtærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), da Jernbaneloven var for i Fjor, og det ærede Medlem har ogsaa talt om det i Dag, og i Kommissionen har et Mindretal, det ærede Medlem S. Berthelsen og det radikale Medlem, Folketingsmand Slengerik været inde paa det samme. Jeg er noget bange for, at denne Dobbeltbeskatning bliver lidt vanskelig at gennemføre saaledes, at den vækker blot nogenlunde Tilfredshed. Skal den gennemføres strengt, saaledes at den giver nogen Indtægt, vil den vække en hel Del Utilfredshed, og skal den gennemføres lempeligt, saaledes som der er slaaet paa, saa vil Skatten vist give meget lidt. I hvert Fald er Lovens Omraade ikke foreslaaet begrænset, man ved ikke, hvor langt en saadan Skat kan virke ud omkring, som ogsaa nævnt af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds. Den trænger vistnok til noget nærmere Bestemmelser, thi der er ogsaa Værdistigning, stor Værdistigning, uden Jernbane. Jeg kan nævne Eksempler derpaa. En Ejendom i Viborgeggen, som ligger 1½ Mil fra Jernbanestation og By, og hvor der er en Forretning, var for 40 Aar siden maaske ikke 50,000 Kr. værd, medens den i Dag er 800,000 Kr. værd. Det er en betydelig Værdistigning, der er skabt ved vedkommende Mands Initiativ, og det vil blive et vanskeligt Spørgsmaal at træffe den rette Grænse mellem, hvad der af denne Værdistigning skyldes Jernbanen, og hvad der skyldes det personlige Initiativ. Jeg tror, man skal være meget varsom, idet man let kan svække det personlige Initiativ. Man nævner ganske vist, at der er blevet købt Jord paa Spekulation, og det er rigtigt, men hvis man lægger meget Baaend paa det personlige Initiativ, er jeg ikke sikker paa, at der bliver saa store

Værdier at beskatte. — Vi have intet andet særligt Præcedens i denne Retning end Slangerupbanen. Slangerupbanen er nævnt af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), og det er blevet nævnt, at det første Aar havde man gennem Værdistigningen en betydelig Indtægt. Og det er rigtigt nok, at i det første Regnskabsaar var Indtægten 114,000 Kr., men i det andet Regnskabsaar var den, saa vidt jeg har kunnet erfare, kun 8,200 Kr., og i det tredje Aar var den sunken ned til 2,910 Kr. 25 Øre. Det er det faktiske Forhold, og det er da rimeligt, naar vi lovgive, at se, hvordan noget saadant virker andetsteds. Ved Slangerup-Banen har Resultatet, som sagt, været det, at i Løbet af de sidste 3 Aar — det sidste Regnskab, jeg har set, er for 1908—09 — er Værdistigningsindtægten, 30 pCt., sunken saa betydeligt. Naar man nu tænker paa, at Slangerup-Banen gaar fra København gennem en smuk Egn i Nordsjælland, hvor der er gode Betingelser for at skabe Virksomheder og for at sælge Jord, og Resultatet dog er det, at efter disse 3 Aars Forløb er Værdistigningsindtægten sunken fra 114,000 til 2,900 Kr., saa forekommer dette mig dog at være et Fingerpeg. Saaledes kunde man nævne forskellige Ting. Jeg har i alt Fald ikke følt mig overbevist af Kommissionens Udtalelser om, at det var vanskeligt at finde en Skat, som er effektiv. Jeg tror nok, den kan findes. Jeg tror, der er saa megen Ærlighed til Stede og saa mange Midler til at faa Værdien frem, at den nok kan findes.

Jeg nærer altsaa nogle Betænkeligheder og har taget Ordet, fordi jeg ikke vil have, at Sagen skal gaa i Udvalg, uden at de ere komne frem. Der bliver jo mange Ulemper og nogen Usikkerhed, og, som sagt, ingen ved, hvor Skatten rammer. Den kan ramme, hvor det skal være, hvad enten Ejendommen ligger 1 eller 10 Kilometer fra Banen. Og jeg ved heller ikke, om den skal ramme baade Byerne og Landet, om man f. Eks. vil tage hele København eller en anden By med ind under Skatten. Men det bliver jo altsaa en Sag, som Vurderingsraadet maa afgøre. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg at tage Sagen under grundig Overvejelse. Det er et nyt Princip, der indføres her. Jeg kunde snarere tænke mig, at Lovforslaget kom til at gælde Værdistigning i Almindelighed, saaledes at alle bleve stillede lige for Loven. Ved dette